

La dreta anticatòlica

Dv, 29/03/2019 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

En el nostre imaginari col·lectiu, l'anticatolicisme és un patrimoni de l'esquerra. La persecució religiosa en l'esclat de la guerra civil i el nacionalcatolicisme franquista han deixat gravada aquesta imatge àmpliament compartida. No crec que s'ajusti a la realitat històrica, però deixo per a un altre moment anar més a fons en aquesta qüestió.

Avui vivim l'emergència d'una dreta extrema i d'un desacomplexament en el discurs de tota la dreta espanyola. Aquestes faccions polítiques encara volen treure rèdit d'aquest imaginari i piquen l'ullet als catòlics o, sobretot, a les jerarquies catòliques. L'esquer no és altre que voler tornar al debat polític la qüestió de la penalització de l'avortament.

Així ho estan fent VOX i el PP. Respecte a Cs, em segueix sent impossible saber què pensen o què proposen, més enllà del que ells anomenen monotema.

Aquest partits no fan sinó reproduir una estratègia històrica de la dreta als Estats Units, i segurament a altres llocs. Entorn a la penalització de l'avortament s'hi ha volgut mobilitzar el vot de determinats sectors de cristians nord-americans, tant catòlics com protestants, en favor dels candidats més dretans. La mateixa estratègia ha continuat pel que fa al reconeixement o no del matrimoni gai.

Però als Estats Units, malgrat aquesta estratègia, ja fa temps que la dreta més dura ha anat mostrant un [posicionament anticatòlic i, molt específicament, contrari al papa Francesc](#). Les reticències i les crítiques són cada cop més explícites i directes. També els atacs al Papa des dels entramats mediàtics afins a aquesta dreta i als seus interessos.

Els motius d'oposició al pensament catòlic i a l'orientació que li està donant Francesc són molts. Però aquest enfrontament es focalitza de manera molt clara en

dues qüestions de les que Francesc en fa bandera: l'abolició de la pena de mort i la [lluita contra el canvi climàtic](#).

L'església catòlica sempre ha vist malament l'ús de la pena de mort i ha defensat limitar-la a casos molt excepcionals. Amb l'impuls del Papa actual encara s'ha anat més enllà, [modificant fins i tot el text del Catecisme](#). Això és molt mal rebut a amplis sectors dels estatunidencs, àdhuc entre catòlics.

D'altra banda, el discurs sobre l'escalfament global i la crisi mediambiental, que [Francesc està liderant](#), és molt mal rebut pels sectors cristians americans més integristes, especialment entre els baptistes. La seva lectura de la Bíblia els porta a un negacionisme del canvi climàtic i de la necessitat de prendre mesures per aturar-lo. Ells veuen en la promesa bíblica "d'un cel nou i una terra nova" l'excusa per no preocupar-se pel medi ambient i seguir "dominant" la terra al servei de l'home. No cal dir que els sectors laics del republicanisme escèptic i negacionista i els que tenen interessos en la indústria pesada formen una potent aliança amb aquest pensament.

Aquestes qüestions, entre altres, han generat una hostilitat poc dissimulada. [L'intent de desprestigiar el Papa Francesc també és manifest](#). Alguns analistes no deixen d'apuntar que l'accentuació mediàtica dels casos d'abusos en institucions catòliques, per sobre de les d'altres institucions religioses, no és aliena a aquesta lluita.

La impostura de la dreta que afirma defensar valors cristians aviat ha quedat desmentida. L'antiavortisme és una bandera sovint merament retòrica, per molt que es vesteixi de moviment pro-vida. Poc defensors de la vida són els que defensen la pena de mort, els que es mostren indiferents a les crisis ambientals, els contraris al control de les armes de foc, els que troben fàcilment justificació a la guerra...

La dreta espanyola no sembla pas gaire diferent a la nord-americana. Per molt que piquin l'ullet, el seu ideari i el seu programa són profundament anticatòlics.